

Příloha k protokolu o SZZ č.
FF JU v Č. B.

Vysoká škola:

Katedra: **Ústav bohemistiky FF JU**

Datum odevzdání posudku: 31. 8. 2011

Student: **Kateřina Šimová**

Aprobace: jednooborová bohemistika

Recenzent* /
bakalářské práce

Mgr. Martina Halamová, Ph.D.
.....

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Literární tvorba Pavla Kohouta ve 40. a 50. letech 20. století

.....
(téma)

Bakalářská práce Kateřiny Šimové se dle anotace věnuje interpretaci Kohoutovy rané tvorby – tedy tvorby ve 40. a 50. letech 20. století. Pro možnost vztahovat interpretované texty k dobovému horizontu se v první kapitole práce zaměřila na životní osudy Pavla Kohouta nejenom v tomto období. V úvodu své práce také uvádí, že si bude „všimát, do jaké míry se do jeho tvorby promítly dobové události i jeho vlastní soukromý život.“ Následující kapitoly se pak věnují autorově poezii, próze a dramatu.

V interpretačních kapitolách se Kateřina Šimová věnuje především obsahu jednotlivých textů, soustředí se na výčet motivů a charakteristiku postav. Tím zůstává spíše u analýzy motivů a textu samotného, k interpretaci samotné jí pak pravděpodobně chybí širší teoretické zázemí. Ukazuje na to, jak samotná absence metodologické kapitoly, tak i fakt, že používá některé odborné termíny nekompetentně nebo nesrozumitelně. Tak např. na s. 63 uvedla: „Z toho důvodu svou interpretaci postavím na charakterizaci jednotlivých postav, aby bylo možné vystihnout motiv celého příběhu.“ Z textu není srozumitelné, jestli chtěla hovořit o tématu či o motivaci postav. Obdobně nesprávně užila termín motiv na s. 71: „Motivem této budovatelské prózy [...] je kritika a nenávisť ke kapitalistické Americe.“ Oproti tomu tento termín použila správně např. na s. 77. Obdobné terminologické problémy se v práci vyskytly i v souvislosti s rozbořením Kohoutova dramatu. Na s. 44 říká: „Kohoutova dramata lze zkoumat nejen po stránce obsahové, ale také po stránce technické.“ Stejně tak na této straně hovoří o „technické stránce autorova projevu“. Pravděpodobně ale myslí kompozici textu. Na autorčinu potřebu více si ujasnit teoretická východiska čtenáře upozorní i v závěrečné kapitole, kde konstatuje, že zvláštností her Pavla Kohouta „je jeho tendence vypořádávat se s osobními problémy tím, že je zakomponuje do svých děl. Dokládá to např. odkazem na

Dobrou píseň, kde se má vyrovnávat se zálety své manželky. Tento fakt už ale nedokládá Kohoutovým komentářem, což by pro toto konstatování bylo potřebné, a i v tom případě je takováto přímá vazba sporadická. Pravděpodobně už jí to rozsah práce nedovoloval, ale pro interpretaci textů by zřejmě bylo vhodné více pracovat i se sekundární literaturou vztahující se ke Kohoutovu uměleckému dílu.

Posuzovaná práce je přes uvedené výtky psaná čtivě, občas se v ní vyskytnou prohřešky proti pravidlům českého pravopisu či nepřesné nebo nesrozumitelné formulace – viz např. „pozitivistické podávání zkušenosti“ na s. 13. Oceňuji však snahu Kateřiny Šimové věnovat se dané problematice i textům samotným. Z práce samotné je zřetelná snaha vnímat Kohoutovu tvorbu v dobovém kontextu, zároveň však i reflektovat časový odstup od Kohoutovy tvorby a analyzovat ji ze své pozice utvářené dobovým kontextem počátku 21. století.

Bakalářskou práci doporučuji k obhajobě.

Návrh na klasifikaci bakalářské práce: **velmi dobře**



.....
podpis recenzenta bakalářské práce

Českých Budějovicích 31. srpna 2011
V dne

Stupeň klasifikace:	výborně	velmi dobře	dobře	nevyhověl
---------------------	---------	-------------	-------	-----------

*) Nehodící se škrtněte